

HAMMERVERK KONFLIKTEN

FOR LAGMANNSRETTEEN 11. OKTOBER

ARBEIDERKLASSEN TRENGER STREIKERETTEN!

23. MARS 1975

ble Geir Sundet sparket uten grunn

1. APRIL 1975

gikk en hel avdeling ut i proteststreik

7. APRIL 1975

ble alle som ville fortsette streiken sparka

7. OKTOBER 1975

Saken i Byretten

**MOT POLITISK FORFØLGELSE AV
KAMPINNSTILTE ARBEIDERE**

**Alle 9 skal gjeninntas
på No-Ha**

14 ARBEIDERE SPARKA FORDI DE DELTOK I SIT-DOWN STREIK

Streik, og sit-down streik i særdeleshet er et vanlig middel arbeidsfolk tar i bruk når forhandlingsveien ikke når fram. Siden Hammerverkstreiken starta har til nå mange tusen vært ute i streik. Byrettsdommen sa at sit-down streik er oppsigelsesgrunn! At bedriften fryktet aktive arbeidere som står solidarisk, ser vi klart når de valgte å sparke oss samtidig som de sa at vi var dyktige arbeidere. Byrettsdommen gir grønt lys for andre bedriftseiere: Styringsretten kan brukes til å sparke arbeidere i streik.

MOT KLASSEDOM!

Vi har kalt byrettens dom en klassesdom, fordi den retter seg mot hele arbeiderklassen, og er en gave til borgerskapet på alle punkter. Trenges det partibok for å få jobb? Er det ulovlig å få vekk giftgass? Er sit-down-streik kriminelt? Skal man sparkes ved sit-down streik?

Å godta dette er å gi fra oss grunnleggende demokratiske rettigheter, og legge grunnlag for økte og stadig hardere angrep.

STØTTEN FRA GRUNNPLANET MÅ ØKES!

Forbundsledelsen og klubbledelsen har stemplet streiken ulovlig, og har faktisk motarbeidet oss hardere enn bedriften. LO-ledelsen vil i følge Aspengrens uttalelser suspendere tillitsmenn som «kan tenke seg» å støtte aksjoner som vår.

Vi har fått en enorm støtte som har betydd mye, men den har kommet fra grunnplanet, fra klubber, foreninger, streikestøttekomitéer og andre organisasjoner.

Med den behandling vi fikk fra byretten er våre illusjoner om et objektivt rettsapparat små.

HAMMERVERKSAKEN FOR LAGMANNSRETTE 11. OKTOBER

1½ år etter oppsigelsene ved Norsk Hammerverk i Stavanger, skal de opp for lagmannsretten. Vi er 9 arbeidere som krever våre arbeidsplasser tilbake, og vi har kjempa for dette målet hele tida.

IKKE SPESIELT FOR HAMMERVERKET

Etter Hammerverksoppsigelsene og etter byrettsdommen mot oss, har det skjedd en rekke liknende oppsigelser. Arbeidere er oppsagt fordi de går i spissen for eks. for fagorganisering, Krysset v/Gillesen er et godt eksempel på dette. Hammerverksdommen virker som et alibi for arbeidsgiverne, de kan sparke og vite de har Stavanger Byrett i ryggen. De kan bruke styringsretten hensynsløst. Det er i alle arbeideres interesse å få dommen omgjort!

VIL NORSK HAMMERVERK SKIFTE OPPSIGELSESGRUNN?

Da Sundet ble oppsagt **nektet** NoHa å oppgi grunn, senere het det «helhetsvurdering». På grunnlag av forklaring fra arbeidsformann Oseberg slo Byrettsdommen fast: Geir Sundet var oppsagt for å være for aktiv i vernearbeidet. Se retsbok s. 39-40. (Jobbet med det kreftframbringende stoffet trikloretylen). I bedriftens juridiske tilsvaret til vår lagmannsrettsanke står det: «Norsk Hamnerverk «vil bestemt motsette seg at saken søkes ført inn i et nytt spor ved at (Sundet) nu anker på det grunnlag at han skal ha blitt oppsagt **fordi** han viste interesse for de vernemessige sider ved det arbeidet han var satt til. » Å si rett ut at Sundet var sparka fordi han var for aktiv i vernearbeidet var i virkeligheten en provokasjon, og det skapte en spontan protestbølge fra fagorganiserte og andre. Skal vi oppleve det fantastiske at Hamnerverket avlegger ed på en oppsigelsesgrunn i byretten, og en annen i lagmannsretten? Dette vil i så fall vise sakens realitet: De har ingen saklig oppsigelsesgrunn. Vi har sagt fra første dag at den virkelige grunnen er politisk: Ledelsen fryktet at Sundet kunne bli en aktiv talsmann for vår avdeling, og ville derfor ha ham vekk.

Vi vil oppfordre dere til å gjøre klare vedtak til lagmannsretten. Vi må stå sammen og forlange gjeninntagelse for alle 9. 1½ år med hovedsakelig arbeidsledighet, to rettsaker og utgivelse av løpesedler, reising osv. koster penger. Vi har et stort behov for penger nå, og håper innsamlinger og bevilgninger kan gis.

Les også Hvitbok 2 om Hamnerverk-konflikten (Hovedtrekkene i kampen og rettsaken i byretten).

Bestilles: Støttekomiteen i Stavanger
Mandag–Fredag kl. 16–18.
Tlf. (045) – 88 805

Aksjonskomiteen NoHa
Boks 345, 4000 Stavanger
Tlf. (045) 56 448
Postgiro – 3805173

**SEIER FOR HAMMERVERKARBEIDERNE - SEIER TIL HELE
ARBEIDERKLASSEN!**

I

Bestefar jobbet på
Christiania Portland Sementfabrikk
på Slemmestad ved Oslo.
Han kom heim fra arbeidet
med tynne lønningsposer og kronisk bronkitter.
Hver kveld hostet han opp
grågult slim fra brystet.
«Dette er sement som jeg har stjålet på jobben,»
sa han mens han spyttet i vasken.
Bestemor gråt og ba ham om å
ta det opp med arbeidslederen.
Da han snakket med ingeniøren,
fikk han en halv liter melk daglig av bedriften.
«Det binder støvet,»
forklarte ingeniøren som var tysk og av fin slekt.
«Der ser dere at forhandlinger nytter,»
sa bestefar og hostet videre.
Men melk i magen hjelper ikke mot støv i lungene.
Til slutt blei bestefar sendt på sjukehuset.
Han lå mellom store, hvite puter og gispet etter luft.
«Jeg var heldig, jeg» peip det nede i senga.
«Jeg fikk bare astma-bronkitt —
de som jobba i kalkbruddet fikk silikose — .»
Han trodde at melken hadde reddet ham og
døde i troen på snille kapitalister
og en felles himmel for utbyttere og utbyttede.

II

Da bestefar var død, flyttet vi til Sørlandet.
«Jeg vil ikke selga helsa mi til sementkapitalen,» sa far.
Han fikk jobb på Falconbridge Nikkelverk.
Han sleit i røyk og damp for å holde liv i familien.
Han fikk tidlig en mistanke om at nikkeldamp
kunne være farlig.
«Bare hvis du røyker — » sa bedriftslegen.
Og far stumpet røyken.
«Ikke hvis du drikker melk — melk er motgift — »
sa formannen.
Og far begynte å tulle i seg melk til matpakka.
Da han begynte å få bronkitt og tette bihuler,
fikk han beskjed om å drikke mere melk og ta tran i tillegg.
Etter flere år fant legen ut at han hadde fått kreft
inne i bihulene.
Da blei far forbanna og sa:
«Hvordan har legen og formannen tenkt at jeg
skulle få melka inn i bihulene?
Skulle jeg ha stått på hendene mens jeg drakk?»
Han skjønnte at han var narret av
kanadisk kapital og norske løpegutter.
«Ta aldri imot Judasmelk — » sa far bitter på dødsleiet.

III

Da far var død drog vi barna til hver vår by.
Jeg drog til Trondheim og fikk jobb på TMV —
Trondheim Mekaniske Verksted.
Da arbeiderne klagde over irriterende sveiserøyk,
kom bedriften med skummet melk.
Da slo jeg i bordet og drog sørover for å finne
bedre arbeidsgivere.
På Tananger fikk jeg jobb for NORSCO — en del av
Akerkonsernet.
Også her fikk arbeiderne melk mot luft med høyt
oktantall med bly.
«Direktør Onarheim sier at det hjelper,»
sa formannen da vi spurte hvorfor.
«Dere gir oss gass og bly og skummet melk, men
sitter sjøl med
pjoletterglasset og skummer fløten av arbeidet vårt,»
sa vi og truet med streik.
Det blei slutt med melkebestillinger etter det møtet.

IV

Min yngste bror Geir
fikk jobb på Hammerverket i Stavanger.
Da Geir klaget over mye gass i
arbeidstida, fikk han ikke engang tilbud om melk.
«Han smilte ikke til meg,»
var oppsigelsesgrunnen fra ingeniøren.
Da Geirs kamerater gikk til streik for å støtte ham,
fikk de også oppsigelse.
Hammerverket tålte ikke at folk gikk til kamp
mot tvangssniffing i arbeidstida.
Det er altså to måter å drive vernearbeid på.
Den første måten er å smile, bukke og
samarbeide med kapitaleierne.
Da kommer du på sjukehuset med ødelagte lunger og
får blomster når du dør.
Den andre måten er å stoppe å smile, knyte neven
og ta opp kampen mot helsefarlig arbeidsplasser og
helsefarlige arbeidsgivere.
Byretten i Stavanger har støttet den første måten.
Tusenvis av arbeidere har valgt den siste.
Støtt Hammerverkarbeiderne!
Fram for miljøvern i arbeiderklassens tjeneste!